

عەبای خویناویبی سته مکاران^۱

سلاڤوی ژیرهك

و: وه لید عومەر

حه کایه تیکی کۆن ههیه دهرباره ی کرێکاریک که گومانی دزیی لی ده کرا: هه موو ئیواره یهك که کارگه که ی جیده هیشت، ئەو عه ره بانه دهستییه یان به وردی ده پشکنی که دهیدایه پیش خۆی. پاسه وانه کان نه یانده توانی هیچ شتیکی پیوه بگرن؛ عه ره بانه که هه میسه به تال بوو. سه ره نجام ده رده که ویت ئەوه ی کرێکاره که دزیویه تی، خودی عه ره بانه دهستییه کان بووه... ئەم تیپرامانه ورد و گه ورانه ی که دهرباره ی توندوتیژی ده یخوینیته وه، گه ناوه رۆکیکی^۲ یه کگرتوو و یه کانگیریان هه بیته، ئەوه یه که پارادۆکیکی هاوشیوه [ی حه کایه ته که ش] دهرباره ی توندوتیژی هه یه. له پیشه وه ی زهینی ئیمه دا، کرده وه تاوانکاری و تیروریستییه کان، پشیویه مه ده نییه کان و ململانی نیوده وه له تییه کان نیشانه ئاشکرا و دیاره کانی توندوتیژین. به لام ده بیته فیڕبین هه نگاویک بچینه دواوه و خۆمان له فریوی ئەفسوناویی ئەم توندوتیژییه

^۱. ئەمه پیشه کی کتیبی (violence-توندوتیژی) ی ژیره که. ئەم پیشه کییه و به شی یه که می کتیبه که بهر له دوو سال و له گۆڤاری رۆشنگه ری بلا بووه وه. ئەمه ی ئیره ئیدیت و پیاچوونه وه ی پیشه کییه که یه و پاش به راوردی هه ردوو ده قه فارسی و ئینگلیزییه که دیسان بلا مان کرده وه-و

^۲. thesis

«سویکتیف» ه بینراوه رزگار بکهین- ئەو توندوتیژییهی که له لایه ن بکه ر و بریکاریکی دیار و ناسراوه وه جیبه جی ده کریت. پیویسته چوارچیوه و

سه روخواری ئەو باگراوه نده بناسین که ئەم لیشاوه توندوتیژییه به رهه مدینیت. ههنگاو یک چوونه دواوه، توانامان پیده به خشیت ئەو توندوتیژییه بناسینه وه که راگری ئەو ههولانه یه بو به رهنگار بوونه وهی توندوتیژی و په ره پیدانی تۆلیرانس و پیکه وه هه لکردن ده یدهین.

پیده چیت خالی ده سپیک و ته نانه ت بنه مای به لگه نه ویستی^۳ ئەم کتیبه ش هه ر ئەمه بیت: توندوتیژی سوئیکتیف [و بینراو]، زه قترین گوشه ی ئەو سیگوشه یه یه که دوو گوشه نادیاره که ی تری بریتین له ههردوو جوره که ی توندوتیژی تۆبیکتیف [نه بینراو]. یه که میان، توندوتیژی «ره مزی» مان هه یه که له زمان و فورمه کانیدا (هه ر ئەو شته ی که هایدگر پی ده لیت «مالی بوونمان») به رجه سته بووه-، وه ک دواتریش ده بیین ئەم توندوتیژییه ته نیا له حاله ته به رچاو و زور لیکۆلراوه کان و په یوه ندیه کانی هه یه نه ی کۆمه لایه تیدا بوونیان نیه که له که ولی گوفتاره عاده تییه کانیماندا^۴ به رهه مدینه وه: فورمیکی بنه ره تیتری توندوتیژی هه یه که دیسان ده گه رپته وه بو زمان وهک ئەوه ی هه یه، واته ده گه رپته وه بو سه پاندنی جیهانیکی دیاریکراوی مانا له لایه ن زمانه وه. دووهم، توندوتیژییه کی تر هه یه که من ناوی ده نیم «سیسته می»: ئەمه ش ئەو پاشهات و ده ره نجامه کاره ساتبارانه یه که رۆل و فرمانی بی گری و گۆلی سیسته مه ئابوری و سیاسییه کانمان دروسته کات.

گری شته که لیره دایه که ناتوانین له هه مان گوشه نیگاوه له توندوتیژی سوئیکتیف و تۆبیکتیف (بینراو و نه بینراو) تیبه گهین، توندوتیژی سوئیکتیف به مانای ته واوی وشه که، له به رامبه ر باگراوه ندی پله ی سفری ناتوندوتیژیدا

³. axiom

⁴. habitual

ئەزمۇندە كرىت. توندوتىزىيى سوبىكتىف وەك تىكچوونى دۇخى «ئاسايى» و ئارامى شتەكان سەيردەكەن. لەگەل ئەمەشدا، توندوتىزىيى ئوبىكتىف بەتەواوى توندوتىزىيەكى زاتى و جەوھەرىيە بۇ ئەم دۇخە ئاسايىيە شتەكان. توندوتىزىيى ئوبىكتىف ناديار و نەبىنراو، چونكە راگرى ئەو پىوهرى پلەي سفرەيە كە بەھۆيەو، توندوتىزى سوبىكتىفانە و بىنراو دەناسىنەو. بۇيە توندوتىزىيى "سىستەمى"، ھاوشىوھى «مادە رەش» ئە بەناوبانگەكەيە لە فیزیادا: واتە جەمسەرى تەواو پىچەوانەي توندوتىزىيى سوبىكتىف. رەنگە توندوتىزىيى "سىستەمى"، نەبىنراو بىت، بەلام بۇ تىگەيشتن لەوھى وەك تەقىنەو و ھەلقولانى "ناعەقلانى" توندوتىزىيى سوبىكتىف دەردەكەوئىت، دەبىت لەبەرچاوى بگرىن.

كاتىك میدیاكان بەو «قەيرانە مرۆيانە» بۇردوومانمان دەكەن كە گوايا بەردەوام لە سەرتاپای جیھاندا سەرھەلدەن، پىويستە ھەمیشە ئەوھمان لەبىرىت كە ھەر قەيرانىكى تايبەت تەنیا لە ئەنجامى ھەول و زەحمەتىكى ئالۇزدا دەكەوئىتە بەر چاوى میدیاكان. لىرەدا بەتەواوى رۆلى چاودىرىيە مرۇقدۆستىيەكان كەمبايەخترە لە چاودىرىيە كەلتورى و ئایدۆلۆژى سىياسى و ئابورىيەكان. بۇنمونه، سەردىپرى سەرەكىي بەروارى "ە" سى حوزەيرانى "۲۰۰۶" سى گۇقارى تايم ئەمە بوو: «خوئناوئىترىن جەنگ لە جیھاندا». ئەم بابەتە راپورتىكى دۇكىومىنتارى و درىژ بوو دەربارەي چۈنەتیی گيانلەدەستدانى نىكەي ۴ ملیون مرۇف لە كۆمارى دىموكراتىي كۆنگۇ، كە لە ماوھى دە سالى رابردوودا و لەئەنجامى توندوتىزىيى سىياسىيەو كوزرابوون. پاش چاپكردى ئەم بابەتە، ھىچ ھەرا و ھەلايەكى مرۇقدۆستانەي باو درووستنەبوو و تەنیا چەند نامەيەكى نوسەران بلاوكرانەو- وەك بلىي جۇرىك لە مىكانىزمى سانسۇر ببووە رىگر كە ئەم ھەوالە كارىگەرىي تەواوى خۇي لە فەزاي [كۆمەلايەتى] و رەمزىماندا جىبھىلئىت. گەر رەشبین بىن، ئەوا پىويستە بلىين گۇقارى تايم لە

⁵. dark matter

ههول و تیکۆشانیدا بۆ خسته پرووی بالاترین نازارچه شتنی ئینسانه کان، قوربانیه کی ههله و نادر ووستی هه لباردبوو! ئەم گۆقاره ده بوو دواى پیرستی [ئەو کیشانه] بکه وتایه که هه میشه چاوه پروانده کریت: ژنانی مسولمان و چه رمه سه ریه کانیا، یان خیزانی قوربانیاى ۱۱ سیپته مبه ر و ئەوهی که چۆنچۆنی له گه ل مردنی نازیزه کانیا نندا راهاتوون. ئەپرۆ به فیعلی بارودۆخی کۆنگۆ به وتهی کۆنراد له شیوهی «دلی تاریکی» دا سه ریه له داوه ته وه. هیچ که سیک ناویریت پروو به پرووی بیته وه. مردنی منالیکی فه له ستینی دانیشتووی که ناری رۆژئاوا، یان به دلنیا ییه وه مه رگی ئیسرا ئیلیه ک یان ئەمریکیه ک هه زاران جار به های زیاتره له مردنی که سیکی گومناو و بی ناو نیشانی کۆنگۆ.

ئایا بۆ ئەوهی سه له مین هه ستی خیرا و ده موده ستی مرۆقدۆستی له لایه ن چاودیریه سیاسیه کانه وه هه موار و ته واو ده ست نیشانده کریت، پیوستمان به به لگه و بورهانی زیاتر ده بیته؟ هه ر به راستی ئەم چاودیری و شیکردنه وه سیاسیه چین؟ بۆ وه لامدانه وهی ئەم پرسیاره ده بیته هه نگاو یک بچینه دواوه و له پیگه و روانگه یه کی جیاوازه وه سه یری کیشه که بکه ین. کاتیک میدیاکانی ویلایه ته یه کگرتووه کان خه لکی ولاتانی تریان سه رزه نشته ده کرد که بۆچی هاوخه می پیوست پشانانده ن به رامبه ر به قوربانیاى ۱۱ سیپته مبه ر، ئیدی ئەو راپاری و وه سه وه یه ده که وته ناو مرۆقه وه که هه مان وه لامی "رۆبسییر" یان بداته وه، وه لام به وانیه که گله یی و گازنده یان هه بوو ده ره ق به قوربانیاوونی خه لکی بیگوناھی سه رده می تیرۆر و تۆقانی شۆرش [سی فه ره نسا]: «ده ست له راهه شاندى عه باى خویناوی سته مکاران هه لگرن له پرووی مندا، ئەگینا قه ناعه ت به وه دینم ده تانه ویت کۆت و زنجیر بکه نه پی ولاته که»^۶،^۷.

^۶ Maximilien Robespierre, Virtue and Terror (London: versom 2007) p. 47.

^۷ مه به ستی رۆبسییر له وه یه که گه ر ته نیا ئەم توندوتیژییه سوپیکتیڤ و بینراوهی ئیمه بیسن، ئەوا چاوتان له و توندوتیژییه شاراوه و نه بینراوه پۆشیوه که توندوتیژییه که ی به ره م هیناوه و به شیوه یه کی سیسته ماتیکیش به ره مه ی دینیتنه وه و-

ئەم کتیبەیی بەردەستتان، لە جیاتیی ڕوو بە ڕووبوونەووی راستەوخۆ لەگەڵ توندوتیژیدا، شەش قنگچاوسی خیرای پیا دەخشیئیت. ھۆکاری خۆی ھەبە ئەو نیگایەکی خێج و ژێرەوانکی بە کێشەیی توندوتیژیدا دەخشیئین. گریمانەیی بنچینەیی من ئەو ھەبە ڕووبە ڕووبوونەووی راستەوخۆ لەگەڵ توندوتیژیدا خۆی بوو خۆی تەمومژ و لوغز درووستدەکات: دەربرینی تورەیی زۆر دژی کردووە توندوتیژەکان و ھاوخمی لەگەڵ قوربانییەکاندا، بەردەوام و بیچەندوچوون و ھەوڵەخستەچوون و لەھۆشچوونیک ڕی لە بیرکردنەو ھەمان دەگریت. بوو ئەو ھەبە بتوانین خوینساردانە و بیلایانە دەست بوو فراوانکردنی تیۆری چەشنناسیی^۹ توندوتیژی بھەین، ئەوا دەبیت بە پێی پێناسەکە، چاوە کاربەرییە تراوماییەکە (شۆکە دەرونییەکە) پۆشین. بەلام بە مانایەک، شیکردنەو ھەبە خوینساردانەیی توندوتیژی، بە جۆریک تورەیی دەرھەق بە توندوتیژی بەرھەمدیئیتەو و بەشداریی تیا دەکات. بەدەر لەمە، دەبیت «فاکت و واقع»^{۱۰} لە «حەقیقەت و راستگۆبوون» جیا بکەینەو: ئەو ھەبە دەبیتە مایەیی راستبوون و راستدەرچوونی راپۆرتی ژنیکی لاقەکراو (یان ھەر چیرۆکیکی تری شۆک و تراوما دەروونی)، بریتیە لە نادنیایی ئەو ژنە لە دەربرینی راستییەکان و بە یەکداچوونیان و تیکەل و پیکەلیان [راستی ڕووداویک، پێویستی بە بریک پشیوی و تیکەل و پیکەلی ھەبە لە گێرانەو ھەبە]. گەر قوربانییەکە بیتوانیایە راپۆرتیکی ڕوون و ڕەوان سەبارەت بە ئەزمونە ناخۆش و سوکایەتیئامیزەکەیی بەداتە دەستەو و ھەموو زانیارییەکان بە شێو ھەبەکی لۆژیکی و یەکانگیر چنرابیت، ئەوا ئیمەیی دەرھەق بە حەقیقەتی ڕووداوەکە دەخستە گومانەو. لێرەدا کێشەکە خۆی بە شیکە لە چارەسەرەکە: خۆدی ئەو خەلەل و کەموکورتییانەیی لە دەربرینی راستییەکاندا لە راپۆرتی کەسە توشبوو ھەبە ھەبە دەربارەیی ئەزمونەکەیی، بەلگەیی راستبوونی راپۆرتەکەیی، چونکە ئەم

^۸. sideway glance

^۹. typology

^{۱۰}. factual

که موکورتییانه نیشانهی ئه وهن که ناوه پۆکی راپۆرته که و شیوازی گیرانه وه که ی، ئه وهی «تیک و پیکداوه». به دلنیا ییه وه، هه مان و ته سه باره ت به بی متمانه یی راپۆرته زاره کییه کانی پاشماوه کانی هۆلۆکووستیش هه ر راسته. گه ر شایه تیک بتوانیت به پروونی ئه زموونه کانی له که مپ و ئۆردوگادا بگپرتیه وه، هه ر به هوی ئه م "پروونبون" وه، گیرانه وهی شایه ته که متمانه ی خوی له ده ست ده دات^{۱۱}. ئیدی وا دیته به ر چاو تاکه تپروانینی درووست بۆ هه ر بابه تیک که بمانه ویت لپی بکۆلینه وه، ئه و تپروانینه یه که بواری بده ت به هوی ریزگرتنی قوربانیه کانی توندوتیژییه وه، مه و دامان له گه ل جۆره کانی توندوتیژیدا پپاریزین [ریزگرتنی راسته قینه ی قوربانیه کان ئه وه یه تاکو دوا ی لیکۆلینه وه که لیان دوور بکه وینه وه].

وادیاره ده بیته قسه به ناوبانگه که ی ئه دۆرنۆ راست بکه یینه وه: ئه وه ی پاش ئاوشقیتز (هۆلۆکووست) مه حال و کاری نه کرده یه، په خشانه نه ک شیعر^{۱۲}. په خشانی ریالیستی و واقیعبینانه شکسته ده خوات، له کاتی کدا هیئانه وه و به رجه سته کردنی شاعیرانه ی فزا ته حه مولنه کراوه که ی ئۆردوگا سه رده که ویت. به ده برینیکی تر، کاتیک ئه دۆرنۆ له دوا ی ئاوشقیتز، شیعر به مه حال (یان به ربه ییانه) داده نیته، ئه م مه حال بوونه جۆره مه حال بوونیکی توانا به خشه [بۆ شیعر]: شیعر وه ک ئه وه ی دیاره، هه میشه «ده رباره ی» شتی که که ناتوانریت راسته وخۆ ده ستی بده یتی و ته نیا ده بیته به شیوه یه کی ناراسته وخۆ و ئاماژه دار^{۱۳} قسه ی له باره وه بکه یته. ناییت له وه بترسین که ئه م بابه ته هه نگاو یک به یینه پیشه وه و ئاماژه به م و ته کلاسیکیه بده ین: مۆسیقا ئه و کاته دیته ناوه وه، که وشه کان شکسته خوار دوو و ده سته وه ساو بمینه وه [ئه وه ی به وشه ناوتریت، مۆسیقا هه ولده دات بیلیته]. ئه گه ری زۆره

¹¹. Primo Levi, *The Periodic Table* (New York: Schocken 1984. [...]).

¹². Theodor W. Adorno, "Cultural Criticism and Society" in Neil Levi and Michail Rothberg (eds.), *The Holocaust: Theoretical Readings*, (New Brunswick: Rutgers University Press, 2003), p. 281.

• ئه دۆرنۆ لیڤه دا ده لیته: «شیعروتن له دوا ی ئاوشقیتزه وه، درنانه یه و دووره له که لتور و شارستانیه ته وه».

¹³. alluded

ئەو قسە حیکمەتتایمیزە باوە بەشی خۆی راستیی تیا بیت که دەلیت: موسیقای شونبیرگ وەکو جۆریک له پیشئاگایی میژوویی، بەر لەوەی ئاوشفیتز رووبدات، دلەخوری و کابوسەکانی ئەم ئۆردوگایە دەربەرپووە. ئانا ئەخماتوف له بیرەوهرییهکانیدا باس لەوە دەکات که له لوتکەیی پاکسازییە ستالینییهکاندا، کاتیک له ریزیکی دریز و له بەرامبەر زیندانی لینینیگرادا چاوەروان بووە تاکو هەوالی کورە گیراوەکەیی بزانی، لەویدا چیی هاتۆتەپیش:

رۆژیک کهسیک لەو قەرەبالغییەدا منی ناسییەو. ژنیکی گەنج لەپشتمەو بوو که لیوی لەسەرمادا شین هەلگەپابوو و وەکو "ناو" منی نەدەناسییەو. دواي بیستنی ناوی من، لەو خەوالوییە مەرگاوییە دەرچوو که بالی بەسەر هەمووماندا کیشابوو و بە چپەو پرسی (دیاره لەوی هەمووی هەر بە چپە قسەیی دەکرد): «دەتوانیت وەسفیکیی ئەم دۆخە بکەیت؟». منیش وتم «بەلی دەتوانم». لێردا بوو که بزەیهکی کورت و پراگوزەر کهوتە سەر رووخساری، ئەو رووخساری که له رووخساری بەشەر دەرچوو بوو.^{۱۴}

هەلبەت پرسیارە سەرەکییە که ئەو یە که لێردا مەبەست له "وەسف" چ وەسفیکە؟ بیگومان مەبەست له وەسفکردنیکی واقعیانەیی دۆخە که نەبوو، بەلکو ئەو شتە بوو که "والاس ستیفنز" [شاعیر] ناوی دەنی "«وەسفکردنی بی شوین یان بە بی شوین»»^{۱۵} و تاییەتە بە هونەر و [ئەدب]. له وەسفیکیی وەهادا، ناوهرۆکی وەسفە که له شوین و کاتی میژوویی خۆیدا رووناکریتەو، بەلکو وەک باگراوهندی دیاردهیهک که دەمانەویت وەسفی بکەین، ئەو شوینە (مەجازی) تاییەتە دەخولقیییت که نیەتی،

¹⁴. Elaine Feinstien, *Anna of all the Russians* (New York: Knopf, 2005), p.170.

¹⁵. "description without place"

ئەویش بە جۆرئیک ئەو شتە ی تیایدا دەرەکه ویت پۋالە تیک نیه که لە لایەن قولایی واقعە که ی پشتیە وە راگیرایت، بە لکو پۋالەت و دەرکە و تە یە کی لە سیاق هە لکە نراوە، پۋالەت و دەرکە و تە یە ک بە تە وای لە گە ل واقعە راستە قینە که دا جووتە ییت و ویکدیتە وە. بە و تە ی ستیقنز، «ئە وە ی دەرە که ویت هەر ئە وە یە و شتە کانی ش هەر ئە وە ن که دەرە که و ن». ئە م وە سفە هونە رییە «ئامازە نیه بۆ شتیک که که و تییته دەرە وە ی فۆرمی شتە وە سفکرا وە که وە»^{۱۶}، بە لکو بە و جۆرە ی که شۆنبیرگ فۆرمی ناوە کی تیرۆری تۆتالیتاریی «دەرکیشایە دەرە وە»، ئە میش فۆرمی ناوە کی تاییە تی خۆ ی لە واقعە ئالۆز و شیوا وە که ی خۆ یە وە دەرە کیشیت. شۆنبیرگ ئە وە ی پیشاندا ین که ئە م تیرۆرە چۆنچۆنی کاریگەری دە خاتە سەر سو بیکتیڤیتە [سی مرۆڤ].

ئایا ئە م پە نابردنە بۆ وە سفی هونە ری، بە شیو یە کی ناوە کی و شارا وە نیشانە ی ئە وە یە که ئیمە لە بە ر دە م مە ترسیی پاشە کشیدا ین بۆ دۆخ و دیدیکی قوولبوونە وە، که بە جۆرئیک لە جۆرە کان لە هە موو لایە که وە زەر و ورە تی خیرای «دە ستدانه کار» سە بارە ت بە ترسە وە سفکرا وە کان دە داتە دە ستە وە؟ وە رن بیر لە هە ستی دە مودە ست و درۆینە ی گوتاری مرۆڤدۆستانە ی لییرالە چە پە کان بکە ینە وە دەر بارە ی توندوتیژی، که پرن لە و شتانه: لە م گوتارە دا، ئە بە ستراکت بوون و کۆنکریت بوونی (ساخته) و ئاشکرا بۆ نمایشکردنی هە ستی توندوتیژی (دژی ژنان، رە شپییستە کان، ئاوارە و بی لانه و ماله کان، هاو رە گە زبازان...) دە چنە پال یە کتری. ئە مانە دوو نمونە ن لە وە: «لە م ولاتە دا هەر شە ش خولە ک و ژنی ک پووبە پرووی ئە تک و لاقە کردن دە بیته وە» و «لە م چرکە ساتە شدا که ئیو وە ئە م پەرە گرافە دە خویننە وە، وا دە منال لە برساندا دە مر ن». جۆرە هە ستیکی ریاکارانە ی هە لچوونی ئە خلاق، هیلی سەرە کیی هە موو ئە مانە پیکدینیت. فرۆشگای زنجیرە یی "ستارباکس" چە ند سالی ک لە مە و پیش ریک هە مان دە مودە ستی "مرۆڤدۆستانە" ی درۆینە ی

¹⁶ . Alain badiou, "Drwaing", *lacanian ink* 28(Autumn 2006), p.45.

به کارهینا. له و کاته دا به سهر دهرگای چوونه ژووره وهی ئەم فرۆشگایه وه هه ندیک پۆسته ر داکوترا بوون که له گه ل به خیرهینانی کرپاره کاند، ئامازه شیان به وه کردبوو به شیک له قازانجی ئەم فرۆشگایانه بۆ چاودیربی تهن درووستی منالانی گواتیمالا خه رجه کریت، واته ئەو ولاته ی که ئەو قاوه یه ی به رهه م دهینا که له و فرۆشگایانه دا ده فرۆشران. ئەم ریکلامه ئەوه ی به زهیندا دهینانین: به خواردنه وه ی کوپیک قاوه، گیانی منالیک له مردن رزگار ده که ن!

ئەم جوړه به زهیندا هینانه ده موده سته، له بنه رته وه تونیک ی دژه تیوری هه یه. هه یچ دهر فته تیک بۆ تیرامان بوونی نه: ده بیته هه ر ئیستا ده ست به کار بین! له ریکه ی ئەم هه سته ده موده سته دروینه وه، سامانداره پۆست پشه سازیه کان که له دونیا دا براوه مه جازیه که ی خویناندا ده ژین، نه ک ته نیا نکولی له واقیعی توندوتیژ و ناخوشی دهره وه ی خوینانکه ن به لکو چالاکانه ئامازه ی بۆ ده که ن و په نجه ی بۆ راده کیشن. وه ک ئەوه ی بیل گیتس به و زووانه وتویه تی «کۆمپیوته ره کان چ بایه خیکیان هه یه، که هیشتا ملیونان که س له خورا به سکچوونی خویناوی دهرن؟».

رهنگه بمانه ویت نامه سه رسورپهینه که ی مارکس بۆ ئەنگلس که له ۱۸۷۰ دا نویویه تی، وه ک خالی پیچه وانه ی ئەم ده موده ستیه ساخته و دروینه یه سه یربکه ین. له و کاته دا و بۆ ماوه یه کی کورت وا ده هاته به ر چاو که جاریکی تر شوړش گه یشتوته پشت دهر وازه کانی ئەوروپا. نامه که ی مارکس دهرخه ری ترسی ته واوه تی نه وه: ئایا شوړشگیره کان نه یانده توانی چه ند سالیکی دان به خویناندا بگرن؟ ئەو هیشتا له نویسی سهرمایه نه ببووه وه.

شیکار و تهفسیری ره خنه یی دۆخ و مه نزوومه که ی ئیستای جیهان- که هه یچ ریکچاره یه کی روون و هه یچ جوړه رینماییه کی "پراکتیکی" نادات به ده سته وه سه باره ت به وه ی که چ بکه ین و هه یچ تروسکاییه کیش له و سه ری تونیله که وه ناینریت و ئەگه ریش هه بیته ئەوا باش ده زانین که ده شیت رووناکیی لایته کانی شه مه نده فه ریک بیت که ده مانکاته ژیره وه- زورجار رووبه رووی

سه رزه نشت ده بینه وه: «نایا مه به ستان ئه وه یه که ده بیټ هیچ کاریک نه که یین؟ هه روا دانیشین و چاوه پروان بین؟». لیره دایه که پیوسته هه موو بویری خو مان کو بکه یه وه و له وه لامدا بلین: «به لی ده بیټ ریگ وا بکه یین». هه ندیک بارودوخ هه ن که تاکه هه نگاوی راسته قینه و "پراکتیکی" ئه وه یه که تووشی هه لو یستی ده موده ست و خیرا نه بین و به پشت به ستن به شیکاری ره خنهی و ئارامگرانه «له چاوه پروانیدا دابنیشین و بزاین چی دیته پیشی». دياره له هه موو لایه که وه که وتووینه ته ژیر فشاره وه بو ئه وه ی تووش بین. سارته ر له پارچه یه کی به ناوبانگی کتیی بوونگه رایبی و مروگه رایبی دا دوخی که نجیک ده گیریتته وه که له فه ره نسادا و له سالی ۱۹۴۲ دا له دوورپانیکدا دوودل مابووه وه: نایا ده بیټ یارمه تی دایکه ته نیا و نه خوشه که ی بدات یان پرواته ناو بزوتنه وه ی به رگری ولاته وه و له گه ل ئه لمانیه کاندا شهر بکات؟ دياره وه لامی سارته ر ئه وه یه که بو ئه م مه ته له هیچ جو ره وه لامیکی پیش نه زموونی و هیچ گرمانه یه کی بونیادی بوونی نه. ده بیټ ئه و گه نجه ته نیا به هو ی ئزادی قوول و نا کوتای خو یه وه بریار بدات و به رپر سیاریتیه که شی به ته واوی بگریته نه ستو^{۱۷}. سییه مین ریگای ده رچوون له و بنه سته ریگه یه کی قیزه ونه و بریتیه له وه ی که رینمایبی گه نجه که بکه یین به وه ی لای دایکی بلیت ده روم بو ناو بزوتنه وه ی به رگری و لای هاو ریگانی بزوتنه وه ی به رگریش بلیت ده مه ویت یارمه تی دایکم بده م، به لام [هیچیان نه کات] و بخزیتته کونجیکی ته نیا و ته ریکه وه و بخوینیتته وه...

ئه م رینماییه شتیکی له هه ناوی خویدا هه لگرتووه، که له گالته جار یه کی سووک و ترؤهات زیاتره. رینماییه که ی سه ره وه ده مانخاته بیری یه کی که له نوکته به ناوبانگه کان که له سوؤیه تدا دربارهی لینین ده وترا. له سه رده مانی سوؤسیالیزمدا، رینمایبی لینین بو ئه و گه نجانه ی که له ویان ده پرسی چی بکه یین، ئه مه بوو «فی ربن، فی ربن، فی ربن». ئه م رینماییه هه میشه له به ر

¹⁷. Jean paul Sartre, *Existentialism and Humanism*, (London, Methuen, 1974)

چاوی هه موواندا بوو و به سهر دار و دیواری قوتابخانه کانه وه نه خشی به ستبوو. نوکته که بهم جوړه یه: له مارکس و ئه نگلس و لینین ده پرسن که ئایا هاوسه ریک بو خویان هه لېژیرن باستره یان مه عشوقه یه ک. مارکس، که له شته شه خسییه کاندایا تا راده یه ک کونه پاریز بوو، ده لیت «هاوسه ر». به لام ئه نگلس که له و خوشگوزه رانتر بوو، مه عشوقه هه لده بژیریت. که چی له و په ری سهر سوړماندا، لینین ده لیت «هه ردووکیان». بوچی؟ ئایا له پشتی وینه ی وشکی شوړشگیړانه ی ئه وه وه، ریشه یه کی خوشگوزه رانیی نزم و بوگن خوی حه شارداوه؟ نه خیر. ئه و روونی ده کاته وه که: «چونکه بهم جوړه ده توانم به هاوسه ره کهم بلیم ده روم بو لای مه عشوقه کهم و لای مه عشوقه که شم بلیم ده روم بو لای هاوسه ره کهم...»، «ئهی دواتر چی ده که ییت؟»: «گوشه یه کی چول ده دوزمه وه و خوم فیرده کهم و فیرده کهم و فیرده کهم!».

ئایا ئه مه هه مان ئه و کاره نیه که لینین پاش کاره ساتی ۱۹۱۴ کردی؟ له سویسرا چووه گوشه یه کی ته نیا و ته ریکه وه و له وی به خویندنه وه ی لوژیکی هیگل «فیربوو و فیربوو و فیربوو». ئه مرؤ ئیمه ش کاتیک خومان له ژیر ریژنه ی ئه و وینانه دا ده بینینه وه که میدیاکان ده باره ی دیمه نه توندوتیژه کان ده یخه نه روو، ده بییت هه مان کار ئه نجام بده یین. ده بییت «فییر بین و فییر بین و فییر بین» که هوکاره کانی ئه م توندوتیژیانه چین.